

af private Jernbaneselskaber her i Landet, nemlig at arrangere billige Søndagsture. Det er anvendt, som jeg bemærkede før, baade i Udlandet og her i Landet paa Hornbæk—Helsingør-Banen, paa fynske Baner o. s. v.; der kan man om Søndagen paa en enkelt Billet foretage Rejser Tur og Retur. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han vil interessere sig for dette Spørgsmaal og foretage ad administrativ Vej eller ad lovforslagsmæssig Vej et saadant Arrangement, at Rejser i Omegnen af København blive lettere.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg tillade mig at stille et Spørgsmaal. Under den Strid, som har været ført om Birkedommer Sylow, har Sylow udtalt, at en Journalist, som han følte sig krænkede af, havde Udsigt til 3 Maaneders simpelt Fængsel. Det, jeg vil henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, er Spørgsmaalet om, hvad simpelt Fængsel betyder for Journalister, i det hele taget for politiske Fanger for Øjeblikket. Simpelt Fængsel er nemlig en Straffeart, som fuldstændig afhænger af den øjeblikkelige Regering og de øjeblikkelige Magthavere.

Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa Gads Danske Magazin for 1907—08. Der har Fru Martha Ottosen omtalt de Fængselsstraffe, som hendes Fader blev idømt for Angreb paa de tyske Magthavere. Som De vide, var Gustav Johannsen en dansk Patriot og Redaktør af et dansk Blad i Slesvig og en meget virksom Mand for den nationale Tanke i Sønderjylland. Han blev i 1876 idømt Fængselsstraf i Glücksborg, og hans Datter, Fru Martha Ottosen, skildrer i den nævnte Artikel sin Faders Fængselsophold. Hun fortæller, at Gustav Johannsen i Fængselet fik overladt et stort rummeligt Værelse med store Vinduer og fuldstændig aaben Udsigt til Byens Gader. Dette Værelse laa paa første Sal. Hun omtaler, at der var i Værelset en smuk Kakkelovn; Vinduer, to Borde, Servante, Stole og Seng, Tæpper paa Gulvet, Kort og Billeder paa Væggene, og hun omtaler hele Værelset som hyggeligt. Han havde ubegrænset Adgang til at læse og skrive, holdt Selskaber, modtog Besøg o. v. s., o. s. v., og det gik endda saa vidt, at han sammen med tre Venner ved Lejlighed holdt et Østergilde, hvor der var rigelig med Vin. Saaledes vare Forholdene i Glücksborg Arrest overfor vor Landsmand Gustav Johannsen i 1876. Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse blot oplæse et ganske kort Citat af, hvorledes han selv omtaler disse Forhold. Han siger: „Jeg

havde lige taget Overblik over det hele, da kom allerede min Ven, Advokat Bekker fra Aabenraa, springende ind til mig og bød mig Velkommen. Bekker sad nemlig lige ved Siden af for at afsone en 3 Maaneders Fængselsstraf, som han var idømt i en Injuriesag. Han fortsætter senere: Det blev „afgjort, at han og jeg skulde have Maden fra en mindre Restauration til en bestemt Pris, men vi fik Lov til om Middagen at spise sammen paa mit Værelse. Dette sidste var en udmærket Bestemmelse, ligesom det var særdeles behageligt, at vi maatte spadsere sammen om Formiddagen fra 10 til 11 og om Eftermiddagen fra 3 til 4. Paa vort Værelse maatte vi ryge saa mange Cigarer, vi vilde, og vi maatte ogsaa drikke Vin”.

Det var den Maade, hvorpaa simpelt Fængsel blev opfattet af de tyske Magthavere og blev udført overfor danske Mænd. Nu har jeg fra københavnske Journalister faaet Oplysning om, hvordan de blive behandlere i danske Fængsler, for Øjeblikket vel at mærke. Jeg skal sige dertil, at man i danske Fængsler, i hvert Fald i Vestre Fængsel under Grundtvig, behandler de politiske Fanger ganske som Forbrydere. En københavnsk Journalist meddeler mig, at han blev fængslet, blev ført i Salatfadet til Arresten, blev ført sammen med en Del kriminelle Forbrydere i Bad. Arrestbetjenten, der skulde bade dem, spurgte Journalisten, om han havde Lus. Det var ikke videre høfligt. Saa blev Fangerne førte tilbage igen i Gaasegang; man saa dem vandre ud over Fængselsgaarden over i Cellerne; der gik alle Arrestanterne, bl. a. vor Journalist. Da han fandt, at det var en meget haard og kedelig Behandling, spurgte han, om han maatte tale med Arrestbestyreren, Grundtvig, og det blev meddelt Grundtvig, at en Fange ønskede at tale med ham. Det varede 8 Dage, inden Grundtvig indfandt sig. Det blev forbudt ham at skrive. Hele hans Litteratur indskrænkede sig til et Par gudelige Afholdshistorier. Hans Breve bleve standsede, og da han efter at have udstaaet Fængselsstraffen fik Brevene, vare de brudte og læste og havde faaet Paategningen, at de ikke maatte afgives til Arrestanten eller Fangen. Han fik kun Besøg een Gang ugentlig, saa vidt jeg ved kun af sin Moder, i alt Fald kun af nære Slægtninge; det var kun et ganske kort Besøg, og dette Besøg blev overværet af en af Arrestbetjentene. Han maatte foretage Gaardtur sammen med de andre Fanger. De, der have været i Fængsel, vide, at det er en ganske smal Gaard, hvor hver Fange gaar for sig, og